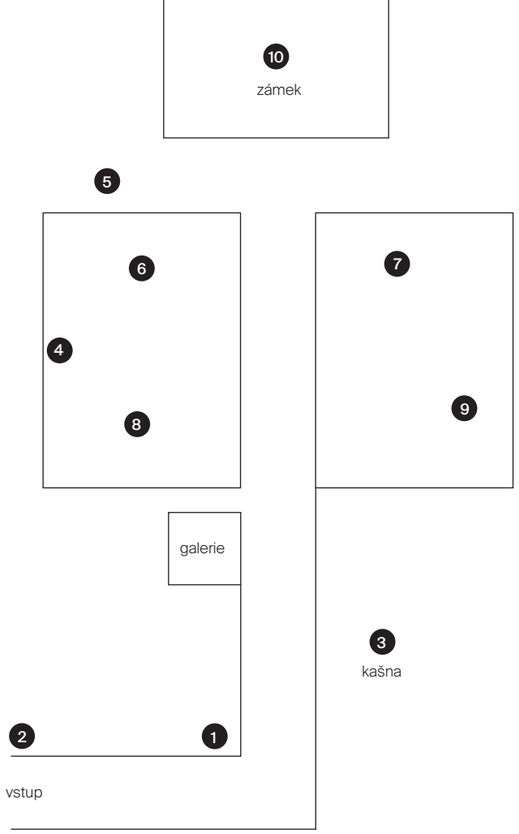

1 / Krištof Kintera
Memorial of Passed Light, 2019
beton, ocelová konstrukce, zářivky
255 × 65 × 80 cm

2 / Krištof Kintera
Paradise Now, 2009
pozinkovaná ocel
různé rozměry

3 / Tereza Štětinová
Vlna, 2022
supíkovický mramor, tesaný
podstavec z dubu
48 × 50 × 186 cm

4 / Tereza Štětinová
Polibek, 2020
mělký reliéf, mramor Carrara
186 × 50 × 48 cm

5 / Matěj Frank
present / absent, 2019, 2022
litina
185 × 35 × 85 cm

6 / Chen Zhen,
Zády k plnosti, tváří k tvář prázdnotě
1997–2009
hliník, nerezová ocel, neon
400 × 450 ø cm (bez židlí)
unikát

7 / Ana Maria Tavares
Tajemství křišťálových vod
(Rosso Levanto), 2023
mramor Rosso Levanto, nerezová ocel
191 × 6 cm
unikát

8 / Ornaghi & Prestinari
Uscire dal Guscio, 2020
zelený alpský mramor, cín, PVC
14 × 282 × 117 cm
unikát

9 / Zhanna Kadyrova
Neškodná válka, 2022
nalezený kov s kulovými dírami a barvou
240 × 240 × 245 cm
240 × 240 × 308 cm
unikátní díla

10 / Zhanna Kadyrova
Palianytsia, 2022
instalace, nalezené říční kameny, různé rozměry
unikát

Zhanna Kadyrova
Úzkost, 2022
tradiční ručně a strojově psané vyšívané práce
unikátní díla

Dokumentární film Ivana Sautkina
„Palianytsia Zhanny Kadyrové“
Video, 18' 56“

Přístupné jen jako součást prohlídkové trasy zámku

Současné umění a sochařský park
Panství Bechyně s.r.o. a Art4Bechyně o.p.s.
Zámek 1, 391 65 Bechyně

www.art-bechyne.cz
info@art-bechyne.cz
Instagram: @panstvibechyne

Otevírací doba galerie:
Červen, září Čt – Ne 10:00 – 16:00
Červenec, srpen Út – Ne 10:00 – 16:00

Otevírací doba sochařského parku:
Červen, září Čt – Ne 9:00 – 16:30
Červenec, srpen Út – Ne 9:00 – 16:30

Grafický design: Richard Bakeš – Sharp Objects

PANSTVÍ BECHYNĚ

GALLERIACONTINUA
SAN GIMIGNANO BEIJING LES MOULINS HABANA ROMA SAO PAULO PARIS DUBAI

SOCHAŘSKÝ PARK
NA ZÁMKU BECHYNĚ
VE SPOLUPRÁCI
S GALLERIA CONTINUA

4. ČERVNA – 30. ZÁŘÍ 2023

CHEN ZHEN
MATĚJ FRANK
ZHANNA KADYROVA
KRIŠTOF KINTERA
ORNAGHI & PRESTINARI
TEREZA ŠTĚTINOVÁ
ANA MARIA TAVARES

SOCHAŘSKÝ PARK NA ZÁMKU BECHYNĚ

Sochařský park na zámku Bechyně akcentuje témata propojující umění s realitou současného světa. Ve světle zásadních společensko-politických událostí loňského i letošního roku nahlédne otázky lidské existence a integrity, lidských práv, a především svobody v mnoha aspektech tohoto slova. Kurátorský výběr umělců a umělkyň tak prozkoumá bohaté vztahy mezi uměním a politikou a zaměří se na díla, která jsou inovativní i politicky výmluvná, a zároveň v sobě nesou poetickou dikci existenciálních otázek.

Unikátní umělecké praxe umělců, k nimž patří Chen Zhen, Matěj Frank, Zhanna Kadyrova, Krištof Kintera, Ornaghi & Prestinari, Tereza Štětinová a Ana Maria Tavares, se točí kolem témat, jako je národní identita, překračování hranic či politické a kulturní odcizení. Ve svých dílech vystihují obecný přístup k umělecké tvorbě i vlastní pojetí společenské funkce umění, která se pohybuje mezi požitkem a kritickým myšlením.

Ústředním dílem je objekt *Back to Fullness, Face to Emptiness* čínsko-francouzského umělce Chen Zhena vystavený na Biennale Arte v Benátkách v roce 2009. Ve středu kovové koule symbolizující svět (plnost), kolem níž jsou umístěné židle z různých zemí, svítí červeně neonový čínský text o lidských právech. Pouze tato práva, spolu s čistým svědomím (prázdnotou), mohou vést k nadějné a pokojné budoucnosti.

Chen Zhen

(1955–2000)

Chen Zhen se narodil v roce 1955 v Šanghaji. Vyrůstal ve francouzsky hovořící lékařské rodině ve Francouzské čtvrti v době kulturní revoluce. Již v raném věku se začal zajímat o souvislosti mezi tradiční čínskou filozofií a západní kulturou. Získal titul bakaláře umění na Šanghajské škole umění a řemesel (1973) a titul magistra umění na Šanghajském divadelním institutu (1978). V roce 1986 se přestěhoval do Paříže, kde studoval na École nationale supérieure des beaux-arts. Pracoval převážně v médiu sochy a instalace a zúčastnil se několika historických výstav, které přinesly vzestup současného světového umění. Chen žil v Paříži – kosmopolitním městě, jež mu bylo domovem až do předčasné smrti v roce 2000 – a velká část jeho praxe se pojila se soužitím s mnoha kulturami a pojetím historického času, jež nazýval přesahující zkušeností.

Zhruba dva roky před smrtí se umělec rozhodnul studovat tradiční čínskou medicínu, která se podle něj způsobem myšlení a jednání blížila k jeho vlastní vizi umění. Nabyté znalosti přetavil do svých posledních děl o dialogu těla a ducha, člověka a vesmíru.

Otevřeným přístupem a kvalitou práce si vysloužil rozsáhlé mezinárodní uznání. Jeho díla byla vystavena v nejrůznějších částech světa a jeho autorské retrospektivy byly uvedeny v několika významných muzeích a institucích.

Zhanna Kadyrova

Narozena v roce 1981. Žije a pracuje v Brovarech v Kyjevské oblasti na Ukrajině.

Praxe Zhanny Kadyrové, jež se od počátku zabývá tak odlišnými disciplínami, jako je socha, fotografie, video či performance, se hluboce soustředí na výstavní prostor. Rozkrýváním kontextu odhaluje rytmus historie v pohybu – ve světě, jehož jednotlivé vrstvy se ztrácejí ve vlastní bezprostřednosti. Často se odchyluje od estetického kánonu socialistického ideálu, který je dodnes součástí dědictví současné Ukrajiny, a její pohled částečně ovlivňují plastické a symbolické hodnoty městských stavebních materiálů. Do popředí tak vstupuje keramika, sklo, kámen či beton. Kadyrova pracovala na několika site-specific projektech, avšak válka, kterou na Ukrajině rozpoutalo Rusko v únoru 2022, jí změnila veškeré plány.

V novém domově v Karpatech začala pracovat na humanitárním projektu Palianytsia, který již byl vystaven po celém světě (Itálie, Německo, Norsko, Japonsko, Francie, Spojené státy, Švédsko, Rakousko, Gruzie, Rumunsko, Thajsko, Indie). Zhanna se nyní vrátila do Kyjeva a tvoří nová díla o válce, která nedávno představila na své první velké retrospektivě v Kunstverein Hannover v Německu.

Ana Maria Tavares

Narozena v roce 1958. Žije a pracuje v brazilském São Paulu.

Poznání, že tropická příroda a architektura jsou ideologickými konstrukcemi ve středu triády modernismus – modernita – modernizace, vede Anu Marii Tavares ke konceptualizaci děl, která se zabývají politickými, ekonomickými a společenskými důsledky moderního hnutí v Brazílii. Do uměleckého světa tak vnáší komplicitu mezi stavebním prostředím a eugenickými utopiemi, jež ve svém výzkumu rozvíjí historička umění Fabiola López-Durán, a překračuje tak dichotomie modernity – pokrok a zpátečnictví, krásu a ošklivost, čistotu a kontaminaci.

V nejnovějších dílech konfrontuje průmyslové techniky s řemeslem a vnáší tak do nich ornament – prvek, který byl z moderní architektury eliminován – aby zkoumala témata, jako je gender, rasa a jinakost, jimž se v oslavnějších pohledech na modernismus běžně nedostává pozornosti.

Ornaghi & Prestinari

Valentina Ornaghi (nar. 1986) a Claudio Prestinari (nar. 1984) žijí a pracují v italském Miláně.

Valentina Ornaghi a Claudio Prestinari, jedni z nejvýznamnějších zástupců mladé generace italských umělců, začali spolupracovat v roce 2009, a to po absolvování Milánské polytechniky v oboru průmyslového designu a architektury, a před pokračováním studií na Univerzitním institutu architektury v Benátkách. Spojila je touha vzájemně rozvíjet projekty skrze dialog a sdílení.

Multidisciplinární přístup, který Ornaghi & Prestinari během studií ještě zdokonalili, se stal součástí jejich výzkumu spolu se zájmem o design, architekturu a dějiny umění. Ve svých dílech zkoumají domácí, křehké a intimní rozměry věcí. Jejich praxe se pohybuje mezi konceptem a akcí, zvláštní pozornost rovněž věnují materiálům a manipulaci s nimi. Do jejich tvorby pravidelně vstupují témata, jako je křehkost, péče, čas, lehkost či ironie.

Matěj Frank

Narozen v roce 1989. Žije a pracuje ve Vídni, Chudobíně a polské Wrocławi.

Matěj Frank je vizuální umělec. Zajímají jej pomalé proměny a pomíjivost. Zkoumá prostor prostřednictvím soch a zvukových instalací a zachycuje čas pomocí procesuálních kreseb a dlouhých performancí. Frankovým měřítkem času i prostoru je často lidské tělo, jak jeho vlastní, živé, tak zobrazené. Důležitou roli pro něj hraje náhoda, často pracuje na základě volného scénáře s více či méně očekávatelným výsledkem. Hledá vztahy mezi plností a prázdnotou, pomíjivostí a stálostí.

O těle uvažuje ve dvou rovinách. Na jedné straně jsou jeho těla personalizovaná v obrysech skutečných postav, které je ukotvují v žité skutečnosti, na druhé straně jsou tato těla zcela odosobněna prázdnotou, kterou zaujímají, kdy z postavy zbývá pouze obrys.

Krištof Kintera

Narozen v roce 1973. Žije a pracuje v Praze.

Krištof Kintera patří k nejznámějším současným českým umělcům. Pro jeho dílo je typické zpochybňování možností a role umění. Vytváří skulptury a instalace, kdy zvláštním způsobem kombinuje či přeměňuje předměty denní potřeby. Kintera tak věcem dává nový význam a umožňuje nám zaujmout jiný úhel pohledu. Moment pohybu, interakce a sociálně kritický přesah je odrazem propojování výtvarného umění, performance a divadelní scénografie. Kintera je také iniciátorem a spoluzakladatelem mnoha výrazných kurátorských a experimentálních projektů. Mezinárodní pozornost mu přinesly výstavy v Museum Tinguely v Basileji (2014) a Kunsthal Rotterdam (2015), které následovala zásadní česká výstava v Galerii Rudolfinum (2017). V pražském veřejném prostoru umělec realizoval dvě sochařská díla: *Z vlastního rozhodnutí – Memento mori* (2011) a *Bike to Heaven* (2013).

Tereza Štětinová

Narozena v roce 1987. Žije a pracuje v Praze.

Tereza Štětinová patří mezi nejoriginálnější mladé umělkyně v oblasti sochařské tvorby, ačkoli původně vystudovala fotografii na FAMU. Ve své umělecké praxi se orientuje primárně na práci s materiály, jako je kararský mramor, alabastr, onyx nebo dřevo, které elegantně kombinuje s kovovými prvky nebo přírodními detaily. Její sochařská díla jsou velmi často komponovaná do tematických skupin ve formě instalace v konkrétním prostoru a vytváří tak vysoce promyšlené prostorové asambláže. Do zvolených témat se propisují autobiografické prvky, vzpomínky na dětství či otázky víry a kulturního dědictví. Umělkyně tematizuje aspekty ženství nebo mateřství. Zajímají ji sakrální a profánní náměty a využívá archetypální slovník nespecifických kultur.

KURÁTORKA: LUCIE DRDOVÁ